

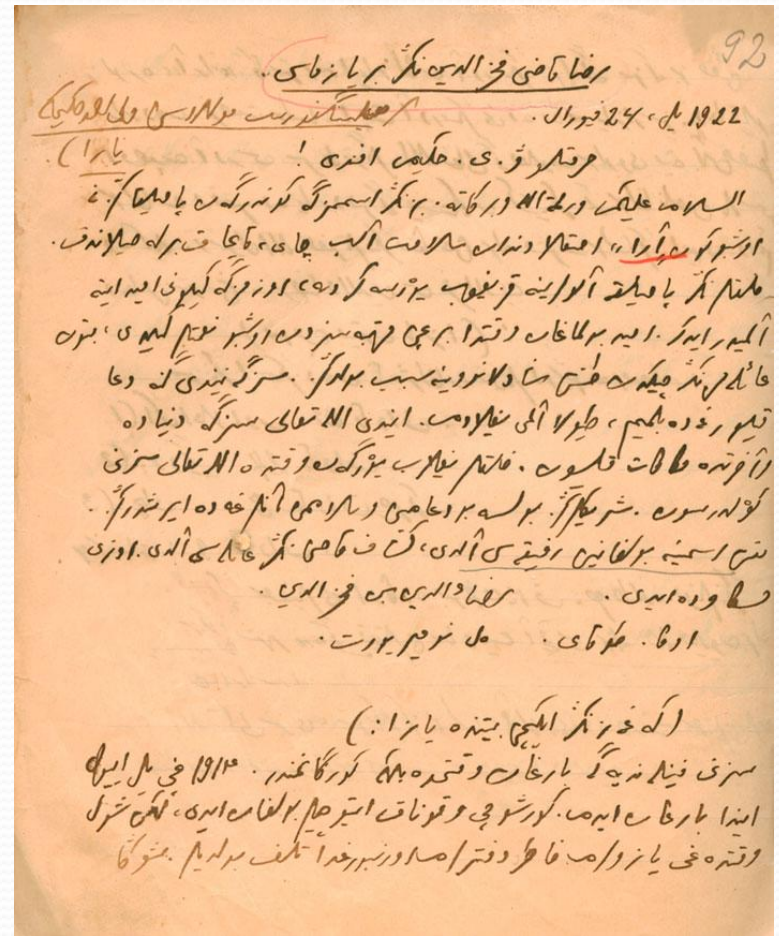
Гаяз Исхакый

Выполнила работу
Павлова Валерия

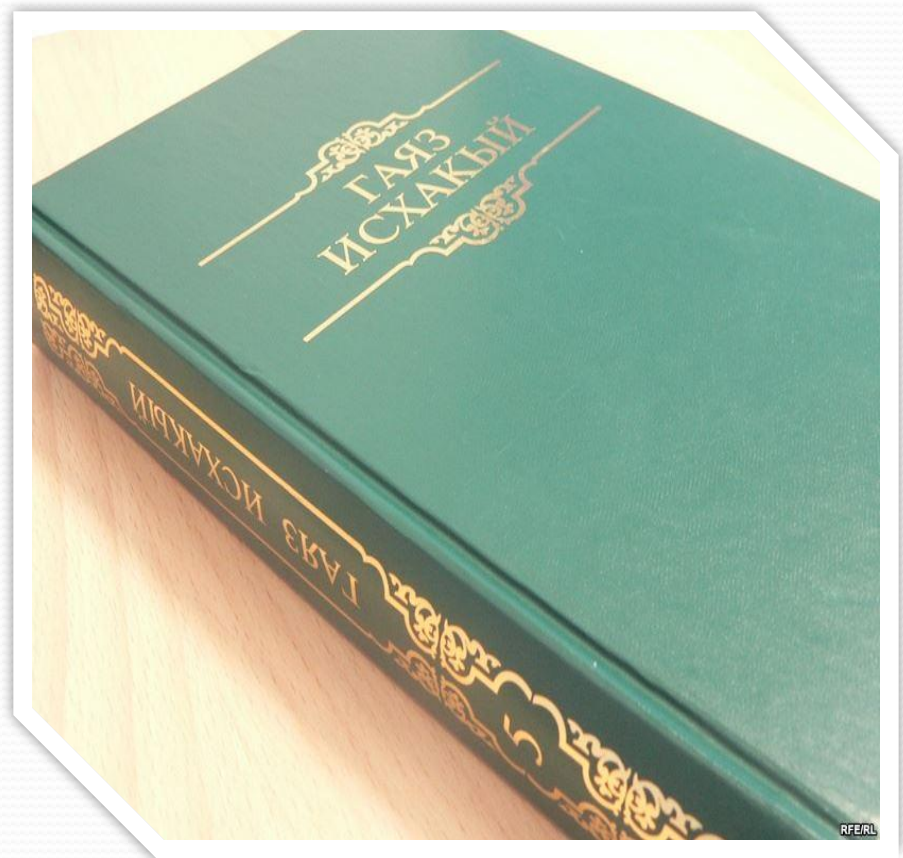
Гаяз Исхакый 1878
елның 22февралендә
Казан губернасының
Чистай өязе Яуширмә
авылында
Гыйлажетдин мулла
гаиләсендә туа.

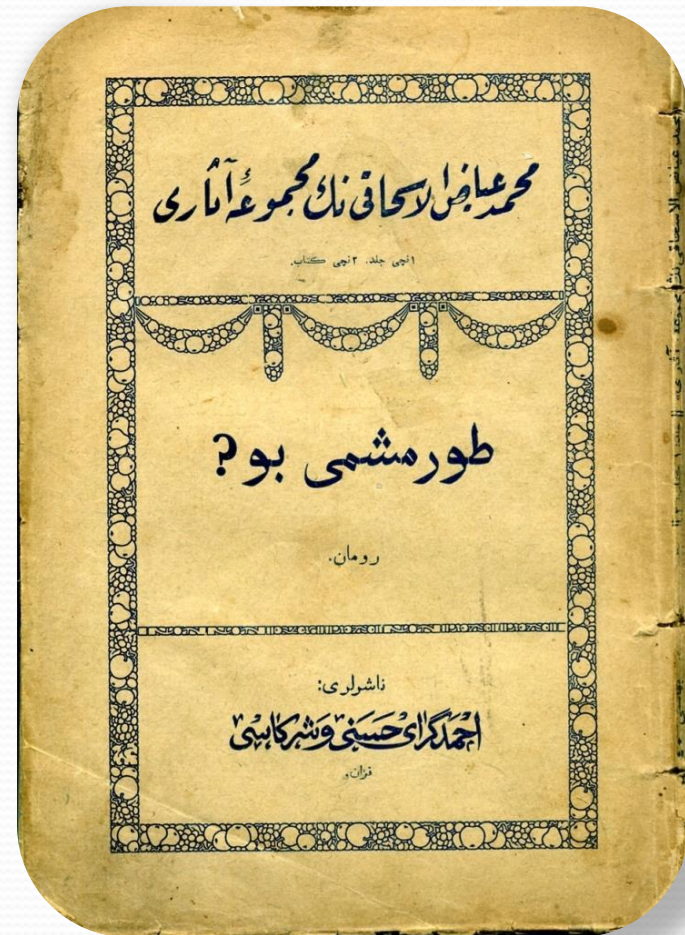
Әдәбиятка Гаяз шактый иртә килә. «Тәгаллемдә сәгадәт» [1] исемле беренче әсәрен 17 яшендә яза. 1902 елда «Ике йөз елдан соң инкыйраз [2]» исемле хыялый-публицистик повестен төгәлли. 1905 елгы революциягә кадәр үк инде ул дистәгә якын хикәя һәм повесть, ике пьеса һәм «Теләнче кызы» исемле романының беренче кисәген тәмамлый һәм күбесен дөньяга чыгара.

1904 елны Казанга
килеп, революцион
хәрәкәткә кушылып
китә. «Таң йолдызы»
исемле газета чыгара
башлай.

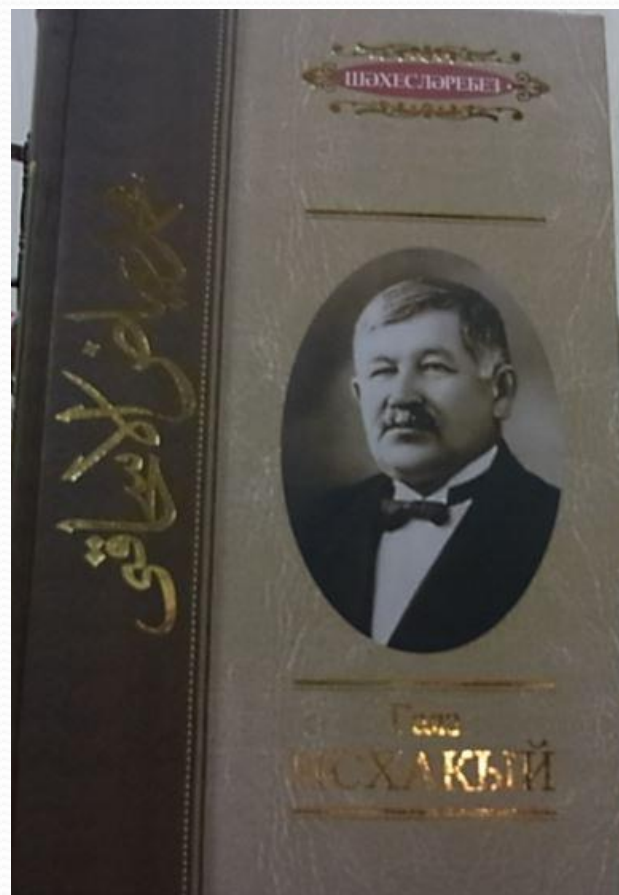
Г. Исхакый, хөкүмәткә каршы
жинаятътә гаепләнәп, 1906
елда кулга алына һәм Чистай
төрмәсенә ябыла. Шунда
«Зиндан» исемле
автобиографик повестен яза.
Аннары Архангель
губернасына сөргенгә
жибәрелә. Шушы авыр
шартларда ул «Солдат»
повестен, «Теләнче кызы»
романының икенче кисәген,
берничә пьеса яза.
Романовлар династиясенен
300 еллыгы уңае белән игълан
ителгән амнистия нигезендә
1913 елда азат ителә.

Г. Исхакый 1917 елның 22 ноябрәндә Уфада Милли мәжлестә катнаша. Ләкин ул милли мәсьәләнең хәл ителү рәвешен, гомумән, Совет властен кабул итә алмый һәм Ватаныннан китәргә мәжбүр була.

1928—1939 елларда
Берлинда яшәп, «Яңа
милли юл» исемле
журнал чыгара. 1935
елда Кытайда чыга
башлаган «Милли
байрак» газетасы
шулай ук Г. Исхакый
тырышлыгы белән
дөнъяга килә.

Сталинизм чоры
башлану белән
Исхакый шәхес
культын, аның өере
урнаштырган
режимны матбугат
аша рәхимсез утка
тота.

Исхакый — татар театрының тууында,
үсешендә зур урын тоткан шәхес. 1906
елның апрелендә аның «Өч хатын
белән тормыш» , 1907 елда «Ике
гыйшык» пьесасы сәхнәдә уйнала.
«Алдым-бирдем» драмасы, татар сәхнә
эсәрләреннән беренче буларак, 1914
елда Петербуртта рус телендә
бастырып чыгарыла. 1908—1912
елларда «Тартышу» , «Мөгаллим» ,
«Кыямәт» , «Жәмгыять» , «Зөләйха»
кебек пьесалары дөнья күрә. Аның
эсәрләрендә һәр милләт, үз телен,
мәдәниятен, гореф-гадәтләрен саклап,
үзенә үзе хужа булып, мөстәкыйль
яшәргә тиеш дигән фикер ята.

Талантлы прозаик,
драматург, публицист,
жәмәгать эшлеклесе Г.
Исхакыйның әсәрләре
озак еллар буе бикләп
тотылса һәм эшчәнлеге
бозып аңлатылса да,
дөрөслек жиңде, Г.
Исхакый акланды. Аның
бай тарихлы ижаты
укучыларга кире кайтты.

1991 елда Татарстан
Язучылар берлеге Г.
Исхакый
исемендәге премия
булдырды.
Әдип 1954 елда 76
яшендә вафат була
һәм Төркиянең
Истанбул шәһәрендә
күмелә.

Рәхмәт карау

Минем презентация